

“मीठे बच्चे— यस समय तिमीहरू सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो। अब तिमी वाणीभन्दा पर फर्केर घर जानु छ त्यसैले बाबालाई याद गर।”

प्रश्नः— २१ जन्म सुख प्राप्त गर्ने आधार के हो?

उत्तरः— ६३ जन्मको भक्ति। जसले पहिला सुरुमा सतोप्रधान भक्ति गरेका छन् अर्थात् जो पुराना अनेक जन्मका भक्त छन् उनीहरूले नै अहिले ज्ञान लिन्छन्। उनीहरूलाई नै २१ जन्मको सुख प्राप्त हुन्छ। अब तिम्रो भक्तिको पार्ट पूरा भयो। भगवान् तिमीलाई भक्तिको फल दिन आउनु भएको छ। भक्त नै भगवान् हुन सक्दैनन्।

गीतः— माता ओ माता तू है सबकी भाग्य विधाता...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले माताको महिमा सुन्यौ। अब मातालाई त भगवान् भन्न सकिदैन किनकि भगवानलाई त पिता भनिन्छ— परमपिता। अब पिता हुनुहुन्छ भने माता पनि त अवश्य हुनु पर्छ। मातालाई धेरैले मान्छन्। माता हुनुहुन्छ भने पिता पनि हुनुहुन्छ। माताले आफूलाई भगवान् भन्न सक्दैनन्। यो प्वाइन्ट धारण गर्नु पर्ने हुन्छ। जगत् अम्बाको कति महिमा छ! यस्तो होइन— भगवान् वा बाबा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। होइन, जब माता-पिता भनिन्छ भने बच्चा पनि छन्। यदि सर्वव्यापी हुनुहुन्छ भने सबै भगवान् हुने भए। त्यसो हो भने त भगवती पनि नहुने भइन्। सर्वव्यापीको ज्ञानमा भगवती त रहिनन्। सबै भगवान् हुन् भने त आत्मा नै पिता भइहाल्ने भए। माता त रहने भइनन्। यो धेरै राम्ररी सम्झाउनु पर्ने कुरा छ। तिमीलाई थाहा छ— कोही पनि आत्माले आफूलाई भगवान् भन्न सक्दैन। म भगवान् हुँ भन्छ भने माता सिद्ध हुन सक्दैन। फेरि भक्तले त पुनर्जन्म लिन्छन्। भगवानले त पुनर्जन्म लिनुहुन्न। यस्तो होइन— भगवानको आफ्नो शरीर छ। यसरी सर्वव्यापीका विषयमा राम्ररी सम्झाउनु छ। भक्तहरूलाई भगवान् चाहिन्छ नि। अनेक भक्तहरू छन्, भाइ वा बहिनी, सबै भक्तहरू हुन्। आत्माले भन्दछ— अहिले म भक्ति सम्प्रदायमा छु। फेरि आत्माले भन्दछ— अहिले मलाई बाबा मिल्नु भएको छ, त्यसैले ज्ञानमा छु। आत्माले नै ज्ञान सुन्छ। भक्तहरूले पुनर्जन्म लिन्छन्, भगवानले त पुनर्जन्म लिनुहुन्न। यो उहाँको शरीर होइन। यो त सबैले जान्दछन्— पाँच तत्त्वको शरीरमा भगवानले जन्म लिनुहुन्न। उहाँ त परकाया प्रवेश गर्नुहुन्छ। यी ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि सूक्ष्मवतन वासी हुन्। हरेक कुरा बुद्धिमा राम्ररी राख्नु छ। आत्माले भन्छ— म एउटा पुरानो शरीर छोडेर अर्कामा प्रवेश गर्छु। पुरानो शरीर सानो होस् वा ठूलो, एउटा छोडेर अर्का लिन्छु। यहाँ त सानोको होस् वा ठूलोको अचानक शरीर छुट्दछ। तर त्यहाँ त पूरा आयु भएपछि सम्झन्छन्— अब पुरानो शरीर छोडेर नयाँ लिनु छ। त्यसैले यो ज्ञान आत्मामा छ नि। आत्माले पुनर्जन्म लिन्छ। परमात्माको लागि यसो भनिदैन। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई पनि परमात्मा भनिदैन। उनीहरू पनि सूक्ष्मवतन वासी हुन्। बाबा त मूलवतन वासी हुनुहुन्छ। अरू कसैले बुझ्दैनन्— परमात्मा मूलवतनवासी हुनुहुन्छ, निर्वाणधाममा रहनेवाला हुनुहुन्छ। निर्वाणधाम अर्थात् वाणीभन्दा परको धाम हो त्यसैले वानप्रस्थ नाम रहेको हो। वाणीभन्दा परको अवस्थामा जानको लागि ६० वर्षको उमेरपछि जब वृद्ध हुन्छन् तब वानप्रस्थ लिन्छन्। यहाँ त तिमी साना-ठूला सबै सम्झन्छौ— हामी

वानप्रस्थी हौं। आत्माले भन्दछ- मलाई वाणीभन्दा परको स्थानमा जानु छ। आत्मालाई पुरुष भनिन्छ। जब शरीरमा आत्मा आउँछ तब आत्माले भन्दछ- अहिले मलाई पुरुषको वा नारीको शरीर मिलेको छ। त्यसैले आत्माले अब वानप्रस्थमा जाने पुरुषार्थ गर्नु छ। आत्मालाई पुरुष भनिन्छ। माताहरूले कहिल्यै वानप्रस्थ लिदैनन्। तर यहाँ बाबा सम्झाउनुहुन्छ- आत्मा त पुरुष हो। तिमी सबै आत्माहरूको वानप्रस्थ अवस्था छ। अब सबैलाई फर्केर जानु छ। म तिमी सबैलाई वापस लिएर जानको लागि आएको छु। त्यसैले अब मलाई याद गर्नु भने मेरो धाममा आउँछौ। यो कुनै मनुष्यले भन्न सक्दैन। परम आत्मा बाबाले नै भन्न सक्नुहुन्छ। संन्यासी-उदासीले यसरी बच्चा-बच्चा भनेर कुरा गर्न सक्दैनन्। रचयिता र रचनाको ज्ञान कसैमा पनि छैन। उनलाई सोध्न सक्छौ- भगवान् कहाँ हुनुहुन्छ? भन्नेछन्- सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। अर्थात्, भगवानको ज्ञान कसैमा छैन। त्यसैले भगवान सँग मिल्न भक्ति गर्छन्। तर कसरी र कहिले मिल्नुहुन्छ? यो कसैलाई थाहा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- करोडौंमा कोहीले मात्र मलाई चिन्दछन्। मनुष्य त सस्युंजस्तै अथाह छन्। यिनीहरूमा जो सिकीलधे छन् उनीहरूले नै आएर मलाई चिनेर, मबाट वर्सा लिन्छन्। तिमीले सम्झाउन सक्छौ- यो समयमा सबै भक्त छन्। चाहन्छन्- भगवान्बाट हामीले भक्तिको फल लिऔं। यदि सबै भगवान् भएका भए त कोही भक्त हुने थिएनन्। यदि तिमी स्वयं नै भगवान् भएका भए बाँकी तिमीलाई के चाहिन्थ्यो र? भक्तलाई फेरि भगवान सँग मिल्नुछ। आफूलाई भगवान् भन्नु, यो त अनादर गर्नु जस्तै हो, यो भन्दा ठूलो अनादर अरु कुनै हुन सक्दैन। अल्लाहबाट त हामी स्वर्गको वर्सा लिन चाहन्छौं। तपाईं भन्नुहुन्छ- हामी अल्लाह हौं, अब तपाईं नै निर्णय गर्नुहोस्। कसैले तिमीलाई भन्यो, म नै अल्लाह हुँ, यो कसरी हुन सक्छ? अल्लाह त सबैभन्दा उँच हुनुहुन्छ। यो राम्ररी बुझ्नु पर्ने रहस्यमय कुरा छ। कहिल्यै पनि कसैले आफूलाई भगवान् भन्न मिल्दैन। सबैको पिता एकै हुनुहुन्छ। धेरैले भन्दछन्- परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। ओहो, तपाईं नै भगवान् हुनुहुन्छ? हामी त मान्दैनौं। हामी त भक्त हौं। उहाँ माशूकका हामी आशिक हौं। एक परमात्मालाई नै पतित पावन भनिन्छ।

तिमी सम्झाउन सक्छौ- तपाईंका अग्रजहरू त भनिरहन्थे, रचयिता र रचना त बेअन्त हुनुहुन्छ। तपाईंले फेरि आफूलाई रचयिता कसरी भन्नुहुन्छ? बीज बेअन्त हुन सक्दैन। वृक्षलाई बेअन्त भन्न सकिन्छ। यति धेरै पातलाई गन्न सकिदैन। एक बीजबाट कति धेरै हाँगा-बिगा, पात आदि निस्कन्छन्। तिमीहरू चैतन्य हौ, बोल-चाल गर्छौं। सबैभन्दा धेरै महिमा मनुष्यको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर बच्चाहरूलाई ड्रामाको सारा राज सम्झाउँछु। यो बनी-बनाऊ ड्रामा हो नि। ड्रामाको निश्चयमा चलिरहनु छ। तिमी बाबाको बच्चा स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ, परमपिता परमात्माद्वारा किनकि उहाँ स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ। तिमी आत्माहरूलाई सम्मुख बसेर आफूसमान बनाउनुहुन्छ। तिमी सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ। तिमी नयाँ दुनियाँको लागि, नयाँ धर्मको स्थापनाको लागि परमात्माद्वारा नयाँ कुरा सुन्छौ, उहाँले सृष्टिलाई पनि पावन बनाउनुहुन्छ। तिमीलाई पनि नयाँ बनाउनुहुन्छ। नयाँ सृष्टिमा फेरि नयाँ जमाना, स्वर्ग हुन्छ। अहिले त नर्कको जमाना छ। तिमी नर्कको जमानामा छौ। अहिले परमपिता परमात्मा नै आएर तिमीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनुहुन्छ। यहाँ हरेक कुरा नयाँ, धारण गर्न लायक छन्। तैपनि धारणा सबैलाई हुँदैन। धारणा भयो भने सबैलाई खुशीको नशा रहन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा

२०७५ आषाढ ११ सोमबार २५-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 रहँदा यसै नशामा रहनु छ। स्त्री-पुरुष- हरेकलाई स्वदर्शन चक्रधारी यहाँ नै बन्नु छ। बाँकी हातहरू त
 सबैका दुइवटा मात्र छन्। मानिस जसले ८४ जन्म लिन्छन्, उनीहरूको ४ हात हुन त सक्दैनन्। तिमी
 यस्तो कहिल्यै सुन्दैनौ- शंकरका १०० वा १००० हातहरू छन्। ब्रह्माका धेरै हातहरू देखाउँछन्। चार
 हात भएका ब्रह्माका पासमा गए, हजार हात भएका ब्रह्माका पासमा गए। ब्रह्माका सन्तानको वृद्धि
 भइरहन्छ। त्यसो भए कति हातहरू हुन्छन् होला? प्रजापिता हुन् नि। सृष्टि रचेका थिए भने अवश्य
 हातहरू थिए। बाँकी मनुष्य कोही पनि ४-६ हातवाला हुँदैनन्। सूक्ष्मवतनमा त केही पनि छैन। बाबाले
 यी सबै कुरा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- यिनले पनि धेरै शास्त्र पढेका छन्, गुरु बनाएका
 छन्। त्यो हो भक्तिमार्ग। तिम्रो भक्तिको पार्ट पूरा भयो। तिमी अलराउन्डर हौ। सुरु देखि लिएर तिमीले
 सबैभन्दा धेरै भक्ति गरेका छौ। भक्त त यो समयमा धेरै छन्। तिमीहरू थोरै बच्चाहरू छौ। बाबा
 भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई साक्षात्कार गराउँछु। कतिपय भक्तहरूले याद गर्छन्, उनीहरूलाई पनि
 साक्षात्कार गराउँछु। तिमीहरूले नै सतोप्रधान भक्ति गरेका छौ। त्यसैले तिमीहरूले नै धेरै जन्म लिन्छौ।
 ६३ जन्म तिमीले भक्ति गरेका छौ। त्यसको सट्टा तिमीलाई २१ जन्म सुख मिल्छ। कति बुझ्नु पर्ने कुरा छ।
 त्यसैले जो नयाँ आउँछन् उनीहरू सँग फर्म भराइन्छ। फर्म भराउनु धेरै राम्रो हुन्छ- तपाईंको गुरु को
 हुनुहुन्छ? गुरु बनाउनु भएको छ भने त अवश्य भक्त हुनुभयो नि। तपाईं नै भगवान् हुनुहुन्छ भने गुरु किन
 बनाउनुभएको? भगवानले, भगवानलाई कसरी गुरु बनाउने? भक्तले भगवान सँग मिल्नको लागि नै गुरु
 बनाउँछन्। तपाईं स्वयं भगवान् हुनुहुन्छ, बाँकी गुरुद्वारा के प्राप्त गर्ने? धेरै युक्ति तथा रमणिकताका
 साथ सम्झाउनु पर्छ। हर दिन नयाँ-नयाँ कुरा सम्झाउनुहुन्छ। मल्लयुद्धमा धेरै युक्ति सँग लडाइँ गर्छन्।
 कहाँबाट कसलाई लक्ष्य बनाउँ, तीर हानौं।

मानिसले आदि देव ब्रह्मालाई महावीर भनेर अलमलमा पारिदिएका छन्। कसैले महावीरलाई हनुमान
 भन्छन्, किनकि हनुमानले महावीरता देखाएका थिए। कहाँ महावीर, फेरि हनुमानको नाम पवनपुत्र
 राखेका छन्। आदि देव त ब्रह्मा हुन् र मनुष्य हुन्। जगत् अम्बा पनि मनुष्य हुन्। यति धेरै हातहरू कहाँ
 छन्! माताका यति धेरै हातहरू थिए भने त हाम्रो पनि हुनु पर्ने हो। अचम्मका कुरा छन्! यस्तो होइन,
 सबै धारण गरेर ज्ञानको त्यो नशामा रहन्छन्, नम्बरवार छन्। ती सत्सङ्गमा यस्ता कुरा केही हुँदैनन्। यो
 त स्कूल हो। नम्बरवार बच्चाहरू छन्। कसैलाई पनि मायाको तुफान आयो भने गिर्न सक्छ, त्यसैले
 ब्राह्मणको माला बन्न सक्दैन। जब अन्तिम माला बन्छ, त्यसैलाई नै रुद्र माला भनिन्छ। तिमीहरू रुद्र
 शिवबाबाको सन्तान हौ। रुद्र यज्ञ रचेका बेला रुद्रको ठूलो चित्र बनाउँछन्। बाँकी साना-साना
 शालिग्राम बनाएर पूजा गर्छन्। बाबा सम्मुख बसेर रहस्यमय कुरा सुनाउनुहुन्छ। जो सेवाधारी बच्चाहरू
 हुन्छन् उनीहरूलाई राम्ररी धारण हुन्छ, उनले नै सम्झाउनेछन्। यो त धेरै सहज छ। हामी आत्मा हौं।
 भनिन्छ- ब्रदरहुड (भाइचारा) हो। आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हौं। भाइ-भाइ भन्छन् फेरि आपसमा लडाइँ
 गर्छन्। ब्रदरहुड भनेपछि फेरि कसरी फादरहुड भन्न मिल्छ। सबै ईश्वर हौं भनेर कसरी भन्न मिल्छ? सबै
 भगवान्, अनि भाइ-भाइ कसरी भन्न मिल्छ? उहाँ त सबै आत्माहरूको बेहदका पिता हुनुहुन्छ। कति
 सजिलो कुरा छ।

२०७५ आषाढ ११ सोमबार २५-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

तिमीलाई थाहा भएको छ— ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना हुन्छ। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै बढ्छ। एकबाट दुई, दुईबाट चार हुन्छ। यसरी वृद्धि भइरहन्छ। वास्तवमा प्रजापिता ब्रह्मा हुन् भने अवश्य नयाँ सृष्टि रच्दछन्। जगतपिता, उनी हुन् रच्नेवाला। तिमीलाई रचे। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा नयाँ प्रजाको रचना गर्नुहुन्छ अर्थात् पुरानोलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ। मानिस फेरि भन्छन्— सागरमा पीपलको पातमाथि आए। ठीक छ, फेरि उनलाई कसले रच्यो? नयाँ प्रजा कसरी रचिन्छ, यो कुरा बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनु हुन्छ। वहाँ स्वर्गमा गर्भमा क्षीरसागरमा आराम सँग बसेजस्तै गरी बस्छन्। त्यसबेला कुनै ज्ञान रहनेछैन। शास्त्रमा त कस्ता कुरा लेखिदिएका छन्! प्रलय पनि ठूला र साना देखाउँछन्। उनीहरू प्रलय हुन्छ भन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्रलय कहिल्यै हुँदैन। म ब्रह्माद्वारा सृष्टिलाई पावन बनाउन आउँछु। पतित दुनियाँमा मलाई आउनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ— कल्प-कल्प हामी बच्चाहरू बाबाद्वारा सृष्टिलाई पावन बनाउँछौं। एक-एकलाई भूँ-भूँ गछौं। सबै विकारी पतित छन्। बाबा पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँद्वारा हामी पनि परमात्माका सहयोगी बन्छौं। हामी पनि पावन बन्छौं र अरूलाई पनि बनाउँछौं। अच्छा!

माता-पिता बापदादाका मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस बनिबनाऊ ड्रामामा निश्चय राखेर चलिरहनु छ। ज्ञानको स्मरण गरेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। सदा खुशीमा रहनु छ।
- २) भक्तहरूलाई भगवानको सत्य परिचय दिनु छ। भट्किनबाट छुटाउनु छ। ब्रह्माको सहयोगी हात बनेर परमात्म-सहयोगी बन्नु छ।

वरदानः— अखण्ड स्मृतिद्वारा विघ्नहरूलाई बिदाई दिने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

संगमयुग विघ्नहरूलाई बिदाई दिने युग हो, जसलाई आधाकल्पको लागि बिदाई दिइसक्यौ, उसलाई फेरि आउन नदेऊ। सदा याद राख— म विजयी रत्न हुँ, मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ— यो स्मृति अखण्ड रह्यो भने शक्तिशाली आत्माको सामुने मायाको विघ्न आउन सक्दैन। विघ्न आयो फेरि मेटायो, यसलाई अखण्ड अटल भनिँदैन। त्यसैले सदा शब्दमा अटेन्शन देऊ। सदा यादमा रहनाले सदा निर्विघ्न रहन्छौ र विजयको नगाडा बजिरहन्छ।

स्लोगनः— ईश्वरीय सेवामा स्वयंलाई अफर गर्नु नै बापदादाको स्याबासी (इनाम) लिनु हो।

शब्दार्थः— अफर= प्रस्ताव, अर्पित